

ת"פ 16785/03/15 - מדינת ישראל נגד אבירם ממן

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 16785-03-15 מדינת ישראל נ' ממן

בפני
בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
ע"י עו"ד לי גורמן
נגד
אבירם ממן
באמצעות ב"כ עו"ד ליביו לופן

המאשימה

הנאשמים

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), ועבירת חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 07/05/14, בשעה 14:15 לערך, עצר מר יצחק ניקנזר (להלן: "המתלונן"), אשר נהג ברכב מסוג פג'ו מ.ר. XXX (להלן: "רכבו של המתלונן"), ליד רכבו של הנאשם, וסימן לו שירגע עם הנהיגה שלו, וזאת לאחר שהבחין בו נוסע במהירות תוך שעוקף מכוניות. בהמשך, נסע המתלונן לאזור הרובעים י' ו"ג באשדוד, כשהנאשם נסע לפניו. פתאום, עצר הנאשם את רכבו ואילץ את המתלונן לעצור את רכבו. הנאשם ירד מרכבו וניסה לפתוח את דלת רכבו של המתלונן, אך ללא הצלחה משום שזו הייתה נעולה. מיד ובסמוך, החל הנאשם לקלל את המתלונן ולאיים עליו באומרו: "אני ארצח אותך יבן זונה". בהמשך למתואר, בעט הנאשם בדלת הנהג ועיקמה, והלך לכיוון רכבו. בשלב זה, המתלונן החל לרשום בטלפון הנייד שלו את מספר הרכב של הנאשם.

כתוצאה מהמתואר נגרם לרכב נזק בשווי של 15,704 ₪ והמתלונן נזקק לטיפול רפואי - נפשי.

תסקירי שירות המבחן

3. כעולה מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 20/02/17, הנאשם בן 23, רווק, גדל באשדוד אולם מתגורר באילת ועובד כמדריך צלילה.

הנאשם סיים 11 שנות לימוד ופרש מלימודיו על מנת להשתלב בתעסוקה. לטענתו, התקשה בשנות לימודיו לקבל מרות והתעוררו קשיי התנהגות ומשמעת. כמו כן, שוחרר מצה"ל על רקע התנהגותו.

עמוד 1

לנאשם עבר פלילי הכולל הרשעה בעבירות אלימות, ובעבר, הופנה לשירות המבחן ושיתף פעולה.

ביחס לעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, הנאשם הודה בביצוע העבירות, הביע צער על מעשיו, אולם התקשה לראות את הנזק שגרם למתלונן ולהביע כלפיו אמפתיה.

לאור התנהלותו ושיפוטיו הנורמטיביות של הנאשם בשנים האחרונות והתמיכה המשפחתית הנורמטיבית, ועל אף קשייו של הנאשם להתמודד במסגרות ולהיענות לסמכות ומרות וכן קשיי ההבעה התקשורתית אשר מובילים לקושי בוויסות ושליטה בדחפים, המליץ שירות המבחן על שילוב הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת השירות, אשר יכול ותצמצם את הסיכון לביצוע עבירות אלימות נוספות. משכך, הומלצה דחיית מועד הדיון ובהסכמת הצדדים, נדחה מועד שמיעת הטיעונים לעונש.

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 20/08/17 עלה כי לאחר שהנאשם נמצא מתאים להשתלב בקבוצה, הוא לא התייצב למפגשים וניסיונות לאתרו לא צלחו. משכך, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו.

לאחר שבמועד הדיון אשר התקיים ביום 06/09/17 הסביר הנאשם את אי ההבנה שנוצרה באשר למועד זימונו למפגשים, מצא לנכון ביתה משפט ליתן הזמנות נוספת לנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן וניתנה דחייה נוספת.

מהתסקיר אשר הוגש ביום 17/01/18 עלה כי במהלך חודש דצמבר 2017 שולב הנאשם בקבוצה טיפולית - תקשורת בלתי אלימה באשדוד. הנאשם הגיע למרבית המפגשים, למעט 2 מהן נעדר בשל תאונת אופנוע שעבר, ואשר לאחריהן התייצב למפגשים כשהוא נעזר בקבאים. דווח כי הנאשם משתף פעולה.

לאור המתואר, הומלצה דחייה נוספת של 3 חודשים ובהסכמת הצדדים, נדחה מועד הדיון כמבוקש.

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 18/04/18 עלה כי הופסקה פעילות הקבוצה באופן בלתי צפוי בסוף חודש ינואר 2019. משכך, ולאור התרשמות שירות המבחן מצורך בטיפול רגשי יציב ורציף לנאשם, הומלץ לנאשם על השתלבות בקבוצה טיפולית לצעירים המתאימה לצרכיו, ולאחר מחשבה הסכים הנאשם להשתלב בקבוצה.

ביום 09/04/18 נפתחה הקבוצה, והנאשם תאר כי חווה את השתתפותו בקבוצה באופן חיובי וטען כי מעוניין להשתלב בקבוצה. בשלב זה עלתה אפשרות העמדתו של הנאשם תחת צו מבחן למשך שנה וכן אפשרות הטלת של"צ. שירות המבחן ציין כי ככל שהנאשם יביע נכונות ומחויבות להמשך הקשר עמם - ימליצו על דחייה נוספת של מועד הדיון.

לאחר שבמועד הדיון אשר התקיים ביום 22/04/18 טען ב"כ הנאשם כי זה אכן נכון להמשיך התהליך הטיפולי, ובהסכמת הצדדים, נדחה מועד הדיון.

מתסקיר שירות המבחן מיום 01/07/18 עלה כי הנאשם נעדר ממרבית המפגשים והתקשה לשתף פעולה במפגשים בהם נכח.

הנאשם הביע בשלב זה רצון להשתלב בקבוצה טיפולית במסגרת השירות באילת, ובשיחת טלפון עמו ביום 28/06/18 מסר כי השתלב בעבודה לשביעות רצונו. לצורך בחינת אפשרות מתן מענה טיפולי לנאשם בעיר אילת הומלצה דחייה נוספת של מועד הדיון בעניינו.

לאור התחייבות הנאשם במועד הדיון אשר התקיים ביום 09/07/18 לשתף פעולה עם שירות המבחן, ובהסכמת הצדדים, ניתנה דחייה נוספת.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 24/10/18 עלה כי במהלך חודש אוקטובר הודע לנאשם על שילובו בקבוצה טיפולית עוד באותו החודש באילת והובהר לו כי מדובר בהזדמנות אחרונה להוכיח יציבות ומחויבות למפגשים הטיפולים. הנאשם ביטא מוטיבציה להשתלבות בקבוצה, אולם לא התייצב למפגש הראשון, לא עדכן ולא ענה לשיחות מטעם השירות. ביום 22/10/18 יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן בו הודיע כי שב להתגורר באשדוד בשל קושי בתחום הדיור באילת. במועד זה הובהר לנאשם כי לא תינתן המלצה טיפולית בעניינו מאחר ולא ניצל את ההזדמנות הנוספת שניתנה לו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם עסוק בהישרדות ואינו בשל בשלב זה להתחייב להליך טיפולי הדורש יציבות ואחריות, ומשכך, נעדר המלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים

7. במועד הטיעונים לעונש אשר התקיים ביום 06/02/19 עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם ולהטלת ענישה ברף הבינוני- גבוה של המתחם, אשר לטענתה נע במקרה זה בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה הפנתה לחומרת המעשים ונסיבותיהם, לנזק אשר נגרם לרכב ולמתלונן, לעובדה כי הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות אשר ניתנו לו, לגורמי הסיכון אשר עולים מתסקירי שירות המבחן, ולהיעדר המלצה טיפולית בעניינו.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה.

8. ב"כ הנאשם עתר להטיל על הנאשם ענישה ברף הנמוך של המתחם, אשר לטענתו נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, ולכל היותר להוסיף על כך אף של"צ.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר בעבירת איום ברף הנמוך מאחר ואמירותיו של הנאשם לא לוו בניסיון תקיפה או עבירה חמורה יותר ולא קדם להן תכנון והן נאמרו בלהט הרגע. כמו כן, טען כי הנאשם שיתף פעולה עם שירות המבחן לאורך הדרך, על אף שלבסוף לא הושלם הליך טיפולי, וזאת בשל מעברי מגורים בשל שיקולי פרנסה.

עוד טען ב"כ הנאשם כי ניתן ללמוד על שינוי דרכיו של הנאשם בכך שמיום ביצוע העבירה, בשנת 2014 ועד כה, לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

בטיעוניו הפנה ב"כ הנאשם אף לגילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה, להבעת החרטה וללקיחת האחריות המידית.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

9. במועד הטיעונים לעונש טען הנאשם כי עשה שינוי גדול בחייו ב-5 השנים שחלפו מביצוע העבירות. הנאשם טען כי בשונה מבעבר, באירועים אליהם נקלע בתקופה זו ידע להתנהג באיפוק וכי אירוע מהסוג עליו נותן היום את הדין לא ישנה. עוד טען כי כיום מבין את קורבן העבירה ומצטער על שעבר ועל מעשיו. כמו כן, תאר כי שיתף פעולה עם שירות המבחן ואף התריע כאשר שולב בקבוצה שלא התאימה לצרכיו, וטען כי המעברים בין הערים נגרמו כתוצאה מניסיונותיו להשתלב בתעסוקה.

10. במועד הדיון אשר התקיים ביום 06/09/17 נשמעה עדותו של המתלונן בה תאר השתלשלות האירועים בדומה למתואר בעובדות כתב האישום. במועד זה תאר המתלונן כי בעקבות האירוע התקשה לישון, טופל פסיכולוגית במשך 3-4 חודשים, כי מתקשה לראות את הנאשם אף כעת, וכן כי סבור שאלמלא דלתו הייתה נעולה יתכן והנאשם היה רוצח אותו באותה העת.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם:

11. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי ייגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

12. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

13. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם **לעקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

14. הערכים החברתיים אשר נפגעו בביצוע עבירת האיומים הם שמירה על כבוד האדם, והזכות לשלמות הגוף, לביטחון האישי ולשלווה. כמו כן, הערכים החברתיים אשר נפגעו בגין עבירת החבלה במזיד הם ההגנה על קניינו של האדם והפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור.

כבר נכתב לא אחת על חומרת עבירת האיומים, ובבש"פ 9472/06 **מדינת ישראל נגד פלוני (19/11/06)** נקבע כי: "בדיני נפשות עסקינן. כבר הוכח מספר פעמים, כי אך כפסע בין איום למעשה ובין סטירת לחי לנטילת נפש ממש".

15. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני - גבוה של המתחם.

אני דוחה טענת ב"כ הנאשם לפיה מדובר בעבירת איום ברף הנמוך.

האמירות המאיימות מצד הנאשם לוו בחבלה במזיד ברכב, אשר גרמו לנזק ברכב, ואף בוצעו לאחר ניסיון של הנאשם לפתוח את דלתו של המתלונן באופן שניתן להניח כי אם היה צולח הייתה עלולה להתפתח השתלשלות אירועים חמורה אף יותר ומסוכנת למתלונן. כמו כן, יש לשים לב לנזק הכלכלי והנפשי שלהם גרם הנאשם במעשיו.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 10853/06 **מדינת ישראל נגד גנאים (05/02/07)** קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה והשיב על כנה את החלטת בית המשפט השלום. הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירת איומים, חבלה במזיד ברכב ותקיפה סתם, ובית משפט השלום בחדרה הטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריאח לריצוי בחופף למאסר מותנה אשר הופעל בעניינו.

ב. בת"פ (רח'') 33421-11-12 **מדינת ישראל נגד סטרובינץ (21/01/13)**, הורשע נאשם בביצוע 2 עבירות איומים ועבירת החזקת סכין, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 10 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע במועד זה מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר בפועל בגין עבירת האיומים.

ג. בת"פ (טבריה) 19932-06-17 **מדינת ישראל נגד דגש (20/12/17)** הורשע נאשם בהתאם להודאתו בביצוע עבירות איום וחבלה במזיד ברכב. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

ד. בת"פ (רמ') 23254-03-10 **מדינת ישראל נגד דהן (03/05/15)**, הורשע נאשם בביצוע 2 עבירות איומים, חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין למטרה לא כשרה והעלבת עובד ציבור, ובין היתר הטיל עליו בית המשפט 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בשלב זה יש לציין כי ת"פ (י-ם) 9284-12-16 **מדינת ישראל נגד פהימה (26/12/18)** אליו הפנה ב"כ הנאשם איננו עוסק בעבירת איומים אלא בעבירת חבלה במזיד ברכב בלבד, ומשכך אין מקום להסיק ממנו לעניין תיק זה. כמו כן, ת"פ (טבריה) 19932-06-17 **מדינת ישראל נגד דגש (20/12/17)**, איננו דומה למקרה המונח לפניי מאחר ובית המשפט שקל באותו המקרה לזכותו של אותו נאשם את העובדה כי נעדר עבר פלילי בתחום עבירות האלימות, וזאת בשונה מהמקרה המונח לפניי היום.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון מוקדם לעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין.

כמו כן, יש לתת את הדעת לנזק אשר נגרם מביצוע העבירות, הן לרכב והן למתלונן, וזאת כמפורט לעיל בעדותו של המתלונן ובעובדות כתב האישום.

עוד יש לתת את הדעת לנזק אשר היה צפוי להיגרם מביצוע העבירות. כאמור לעיל, המרחק בין איום למעשה איננו גדול, והנזק שצפוי היה להיגרם לו דלתו של המתלונן לא הייתה נעולה, או חלילה אם היה הנאשם מממש את איומו הוא קשה ביותר.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר קצר ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

19. כאמור, במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרא או לקולא.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לשיקולים הבאים -

א. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - מתסקירי שירות המבחן עולה כאמור כי הנאשם אומנם נטל אחריות על מעשיו, אולם צמצם מאחריותו לאירוע.

כמו כן, כמפורט לעיל, על אף שהנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפול לאורך הדרך, בפועל, לא השכיל לנצל את ההזדמנויות החוזרות ונשנות אשר ניתנו לו להשתלב בהליך טיפול משמעותי. אומנם, הנאשם ובא כוחו נתנו הסברים להיעדר ההשתלבות, אולם לא שוכנעתי כי בסופו של יום הנאשם עשה כמיטב יכולתו על מנת להשתלב בהליך טיפול אשר יכול היה להפחית את מידת הסיכון להישנות אירועים מסוג זה. עם זאת, לא נעלם מעיני כי מעת ביצוע העבירות ועד כה לא נפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים.

ב. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - על אף שחלף זמן רב מעת ביצוע העבירות ועד מועד גזירת עונשו של הנאשם, יש לציין כי דחיות אלה נעשו לבקשת הנאשם ועל מנת לאפשר לו להשתלב בהליך טיפול משמעותי. הזדמנויות אשר, כמפורט לעיל, לא נוצלו היטב.

ג. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - עברו הפלילי של הנאשם כולל 2 הרשעות בבתי דין צבאיים בגין העדר מן השירות שלא ברשות במסגרת הצבאית, אשר בעקבותיהן ריצה 2 עונשי מאסר בפועל. כמו כן, כנגד הנאשם קיימת אף הרשעה קודמת לאור ביצוע עבירת פציעה, הסגת גבול ותקיפה הגורמת חבלה של ממש משנת 2013, בגין הוטלו עליו 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, פיצוי ומאסר מותנה.

21. באיזון בין השיקולים השונים, תוך שימת לב אף לנזקים שנגרמו למתלונן, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם, דהיינו מאסר קצר בפועל וענישה צופה פני העתיד.

מכיוון שהנאשם הוכיח במעשיו מאז האירוע כי ערך שינוי באורחות חייו ולא ביצע עבירות נוספות, אני סבורה כי ניתן להסתפק במאסר שירוצה בעבודות שירות.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 2.6.19 במשרדי הממונה עד השעה 08.30.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן, ירצה את יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

במידת הצורך ימסור הנאשם בדיקות לגילוי שרידי סם.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 ו/או עבירה לפי פרק י"א סימן ה'1 לחוק העונשין.

3. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן (ע"ת 1) על סך 5,000 ש"ח.

כסף שהופק במסגרת צו הבאה יועבר לטובת תשלום הפיצוי. היתרה תשולם ב- 7 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

מצורף טופס פרטי ניזוק.

4. הנאשם יחתום על התחייבות על סך 1,500 ₪ להימנע במשך שנתיים מהיום מביצוע עבירה לפי סעיף 192 ו/או עבירה לפי פרק י"א סימן ה'1 לחוק העונשין.

ההתחייבות תחתם עוד היום. לא תחתם, יאסר הנאשם ל-7 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ב' ניסן תשע"ט, 07 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.